

prima instanță: G. Moscalciuc
instanța de apel: N. Traciuc, N. Vascan, E. Clim

Î N C H E I E R E

25 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Ion Corolevschi
Judecătorii Ion Druță, Liliana Catan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a depusă de către Daniela Străisteanu (Gîrjev) și Natalia Străisteanu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la judecarea cauzei în termen rezonabil și repararea prejudiciului cauzat,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 04 noiembrie 2014, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 25 august 2014, Daniela Străisteanu (Gîrjev) și Natalia Străisteanu au depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la judecarea cauzei în termen rezonabil și repararea prejudiciului cauzat.

În motivarea acțiunii, reclamantele au indicat că la 27 octombrie 2007 au depus o cerere de chemare în judecată la Judecătoria r-lui Strășeni, în temeiul Legii contenciosului administrativ, împotriva deciziilor Consiliului sătesc Țigănești și a Primăriei satului Țigănești, prin care a fost înstrăinată ilegal proprietatea lor.

Menționează că deși în cadrul judecării cauzei au depus cereri privind accelerarea examinării cauzei și nenumărate plângeri împotriva acțiunilor ilegale ale judecătorilor care au participat la judecarea cauzei, ea a fost încheiată doar peste 7 ani, la 13 august 2014, perioadă în care au suportat prejudicii materiale și morale deosibit de mari.

Astfel, invocă reclamantele că acțiunile instanțelor judecătorești naționale cad sub incidența Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011.

Prin urmare, solicită Daniela Străisteanu (Gîrjev) și Natalia Străisteanu constatarea faptului încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei civile din 29 octombrie 2007, încasarea din contul bugetului de stat în beneficiul

reclamantelor câte 8000 lei fiecare cu titlul de prejudiciu material și 42500 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea gravă a dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei din 29 octombrie 2007.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 04 noiembrie 2014 acțiunea a fost admisă parțial, a fost constatat faptul încălcării dreptului reclamantelor Daniela Străisteanu și Natalia Străisteanu la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile și s-a încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului de Finanțe în beneficiul reclamantelor Daniela Străisteanu și Natalia Străisteanu câte 4000 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru fiecare. În rest, cerințele au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2015 a fost respins apelul declarat de Ministerul Justiției și menținută hotărârea primei instanțe.

La 01 septembrie 2015, în termenul prevăzut de lege, Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

Recurentul Ministerul Justiției, în motivarea recursului, a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată/modificată.

Invocă că instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, a interpretat în mod eronat dreptul material care reglementează aprecierea prejudiciului moral.

Menționează că reclamantele nu a demonstrat care este legătura de cauzalitate între încălcare și prejudiciu.

Totodată, susține că nici instanța de fond și nici instanța de apel nu a apreciat corespunzător toate circumstanțele de fapt și de drept care au importanță pentru soluționarea pricinii.

La 23 septembrie 2015, în adresa intimatelor a fost expediată copia recursului declarat de avocatul ministerul Justiției, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

În termenul stabilit intimatele nu și-au valorificat dreptul procedural de a depune referință, astfel, admisibilitatea recursului examinându-se în lipsa acestora.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Justiției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, iar argumentele invocate în cererea de recurs poartă un caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Ministerului Justiției ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ion Corolevschi

Ion Druță

Liliana Catan